

CéggkompLexus

A névadás kemény dió. Néhányan azt szeretnék, hogy gyermekük már nevében is borzasztóan egyedi (Gyopárka) legyen, mások inkább azt, hogy elvegyüljön a sokaságban (a világ legkedveltebb utóneve, a Mohammed, már Angliában is az ötödik legnépszerűbb). Nyilván akkor is nagy dilemma ez, mikor a néha gyermekünként dédelgetett cégünknek keresünk nevet. Az alábbiakban a *CompLex Céghírek* adatbázisában is megtalálható vállalkozások neveiből szemezgettünk.

A tradicionalisták

Egyesek még mindig a történeti értelmezés foglyai, és *Haas & Czjzek* sokak számára még ma is megfelfejthetetlen és kiejthetetlen, ám az idők próbáját száz éve kiálló példáját követve az alapító-tulajdonos nevét terhelik ártatlan újszülött cégükre, nehogy az elégedett vásárló a szóbeli marketing eszközeivel személyesen is ajánlhassa ismerőseinek a céget nagyobb beégés nélkül. A némileg csökkentett marketinges értékkel bíró, ám valóban a monarchiát idéző ízes családnevű cégek, mint a *Kutzendörfer u. Dworak, Schachinger, Schachermayer, Scharffenberger, Schitkowitz, Weichinger, Weichsbaum* vagy *Wieslaw*, avagy a nehezen azonosítható *Dugulubgov Muaed* biztos táptalaját adják egy, a pusztán telefonos bemutatkozást követő sikertelen keresésnek a *CompLex Céghírek*ben. A szintúgy germán-kötődésű történelmi múltunkat idéző *Fucker* és *Tarsa* pedig amúgy könnyen kiejthető neve ellenére vált az angolszász kultúra nemzetközi térhódításának áldozatává...

Ezekhez képes igazán magyaros a kissé argós *Gagyi és Társai Bt.*, mely hasonló tulajdonságú nevével feltehetően nem a szolgáltatás színvonalát óhajtotta illusztrálni, csupán az alapítókat igyekezett megörökíteni. *Gagyi Gyuszi* (sic!) ügyvezető nem elégedett meg azzal, hogy megörökölte e beszádes nevet, de továbbadta, úgy vélve, jó cégnek is kell a cégér, s ennyit megtehet a cégér'. Valószínűleg a névadáskor elmulasztotta fennhangon megemlíteni, hogy az vesse rá az első követ, akinek van jobb ötlete, mert akkor már egy sziklaomlás alatt pihenne. Figyelemre méltó még a tulajdonosi összetétel, ahol is helyet kapott még a médiából ismerősen csengő nevű *Gagyi Lajcsi* (sic!), illetve a talányos *Kalányos Remus*, ki a név gyakorisága okán gyaníthatóan azonos azzal a becípőpasztázott ál-gyapotszedővel, aki gyermekkorunkban az elnyomott Amerikát volt hivatott bemutatni nekünk az esti mesében.

Érdekes adalék még a cég esetében a TEÁOR sajátos értelmezése is (melyet a bíróság is díjazhatott, mert minden kommentár nélkül közzé is tette), hiszen biztosak

lehetünk benne, hogy senki sem pucolja be úgy a házunk, mint aki a „(4331) Vakolást” külön tevékenységi körként jegyzi, s ugyanez a helyzet az „(4339) Egyéb befejező építés” tevékenységi körrel is: biztos, ami biztos, a szerkezetkész állapotig azért mással húzassuk fel a falakat...

Ja, és Szalacsi bácsi, aki mindenütt jelen van, természetesen a Céghírekben is képviselteti magát néhány vállalkozással.

A betűzendők

Ám nem csak a jól csengő családnevek keseríthetik meg életünket. Ebben is a multik járnak az élen az olyan, magyarba átültetett idegen szavakkal, mint például az *Auchan*, ahol a németes „auchan” és az angolos „ósön” között elveszett eredeti francia kiejtés nem kizárólag annak tudható be, hogy az egészséges szájüreg nem képes a franciák által képzett náthás orrhangok utánzására nagyobb mennyiségű orr- és garatváladék ijesztő kibocsátása nélkül, de a rossz szájízú Trianonos múlt okán a francián nyelvvel megcsappant hazai tanulási támogatottsága sem kedvez a madaras teszkónak. Mindazonáltal legyünk hálásak a gall alapítónak, hogy az eredeti írásmódot – ha számunkra nem is oly kedvezően, mint a kiejtésbarát *Corat* jegyző honfitársai – kissé megváltoztatva megkönnyítette óvodás gyermekeink számára, hogy a kötelező hétfői „mit csináltam a hétvégén” akvarell címe ne a játékosan betűzhető „bevásárlás az *haut champs*-ban” legyen.

Szokásos vasárnapi teázásainkon az *Inchemitrade* a *Chemolimpex*-et vagy az *Ente Nazionale Idrocarburi*-t sem hallhattuk oly gyakran emlegetni nagymamánk szájából, miként feltehetően a *Louis Delhaize Delmodis* (aminek nevét azóta megváltoztatták, talán nem véletlenül) vagy a *Euro Zhulixiang Kft.* hazai piaci bevezetése sem egy egész estés bréjnsztorming eredménye. Nem írgyelhetjük azt a konferan-sziét sem, akinek a vállalkozói szféra estélyén a *Maisadour Hongrie*-t kellett bejelentenie. A magyarítással például elkerülhető lett volna a *Gecis Onsite Service* határozot-tan rossz ízű áthallása, ami remélhetőleg

nem ragad majd rajtuk, s amit jó munkájukkal hamar lemosnak magukról... A *Tahoe* (csúnyán ejtsd: tahó) *Consulting* hallatán sem fakadt az alapítót elgondolkodtató kacajra senki a cégbíróságon. Hasonlóképp kevesebb előítélettel indulhatott volna a *Proszto Marija Kft.* működése is, ha külföldi alapítói kikérik egy bennszülött véleményét a névválasztáskor, és nem lehet nem figyelni az északi szomszédunk fegyveres fikázását sejtető *Szlovák Armatúrka Myjava-Hungária Kft.*-re.

Ahogy csökken a népesség körében a latin nyelv ismerete, úgy válik egyre kérdése-sebbé, hogy a *Curodent* nevében hányan ismerik majd fel a gyógyítás szándékát. Persze ha már *curo*, akkor van, aki magyarosan le is írja, mire gondol: itt van mindjárt a *Bubol Bt.*; avagy annak a fémipari cégnek a két férfi tulajdonosa sem lehet könnyű helyzetben, akik egy tárgyaláson így kénytelenek bemutatkozni: „Mi vagyunk a *Dugó-Duó*...” A *Vékony buxa Bt.* esetében megszűnése okán már nem tudhatjuk meg, hogy az alapító hölgy magát ajánlotta-e direkt marketing keretében, vagy talán tárcája aktuális állapotára utalt-e? Esetleg mindkettő: vékony buksza megtömése esetén vékony bukszát lehet tömni? A *Kisbestia*, mondhatnánk – ha egy vállalkozás már ezt a nevet sem foglalta volna le előttünk.

A film cégevekre gyakorolt hatását nem lehet nem észrevenni. A *Kuksi-film Bt.* magagoldos preconcepciókat ébreszthet bennünk a forgatott anyag témáját illetően. A befutott tinihorror sikerét lovagolták meg a *Kör* és az azt követő *Kör II Kft.*-k névadói, míg a *Szabó Család Bt.*-k nyilván az idősebb generációt célozták meg. A Dallas fénykorának névadási szokásait nem csak roma fiatalok sínylették meg, de akkorról maradt ránk a számos *Jockey, Bobby/Boby* és *Pamela* nevű vállalkozás is. A még régebbi és még szörösebb mellkasú *Magnum* cégalapítók egész sorát motiválta, de talá-lunk *Vészhelyzet Kft.*-t is. A *Charlie Angyalai Bt.* mellett pedig a kissé péklapátos *Sütő Angyalai Bt.* is kísérti itthon a sorozatkedvelő fogyasztókat. A *Mission Impossible Bt.* nevéhez híven olyan megoldhatatlan feladatot állított maga elé, hogy miként a

filmbéli lemez, megsemmisítette önmagát. Az *Armageddon Számítástechnikai Bt.*-t is elérte a KO-t bevívó meteorit, mielőtt Bruce Willis beavatkozhatott volna. A köznyelv a *Bet-ép Kft.*-nél is beelőzött: garantált, hogy 25 év alatt senkinek nem a betonépítés ugrik majd be, míg az idősebbeknek a *Tuskevári csemege Bt.* fogja Matula bácsi másnapos halkocsonyájának szalmonellagyanús képét felidézni. A *Triagon* elcsatolós hangzása okán itthon kevésbé, inkább egy esetleges romániai expanzió keretében lehet sikeres, s hogy valóban nem csak az idegen szavak írásmódja lehet félrevezető, arra álljon itt példának egy rövid, életszagú telefonhívás: „Halló, Dunakanyar? Nem, *Dunakenyér...*”

Természetesen az idegen írásmód számtalan nyelvi leleményt is lehetővé tesz, mint mondjuk a kissé elcsépelet *Melles-Leg*, a már szellemesebb *Tré-Fa*, *KönyWelt*, *Mellé-Cash* és *Melő-Diák*, vagy a *Deux Ficites Bt.* esetében, mely utóbbinál a kiejtés enyhe torzításával a franciás írásmód mögött kis jóvagy rosszindulattal a deficités jelzőt találjuk – melyhez híven a céget fel is számolták...

A családosok

A történeti vonal egy másik ága a szintén a múlt századfordulót idéző, az utód által majdan továbbvitt családi vállalkozás hitébe fektetett szülői bizakodást feltételező, amúgy serfőző névnek is kiváló *Bier* és *Fia*, a némileg mackós hangzású *Brumbauer és Fia*, a *Schönberger és Fia*, avagy az első látásra kevéssé univerzálisnak tűnő *Szabó és Fia*, mi utóbbi azonban sokszínűségét bizonyítandó a „kereskedelmi”, a „szolgáltató”, az „építőipari” és a „98” szavak szellemes kombinálásának hála 22 működő cég nevéként is felhasználható. Természetesen itt is számtalan mást említhetnénk még. Ja, *Blonszky és Fia!*

Mivel a hamu alatt töltött ötven év parázslás után ismétellen fellángolhatott a magánszektor, nyilván a vállalkozásból kimaradt generáció tiszteletére, esetleg, mert apu adta a tőkét az induláshoz, némelyek a felmenőket jelölték meg társként a cégnévben. Ilyen az urbánus *Polgár és Apja*, vagy az IKEA-san közvetlen, már-már családiasan bensőséges *Bea és Apja* vagy *Atis és Apja*. Esetleg a fenti kettő frappáns ötvözte, az *Apja és Fia*, az *Apa és Fia*, s a kissé népesei *Apja-fia*. Az *Anya és Fia* tulajdonosát a névadáskor valószínűleg az vezethette, hogy ezek után ne sérüljön annyira a nemek egyenjogúsága... Érdekes színfolt az *AN-YU Bt.*, ahol kiejtés szerinti írásmód híján nem tudhatjuk, hogy egy meghatott gyermek állított-e kissé József Attilára hajazó emléket édesanyja iránti nem múlt szeretetének a Cégbíróságon, avagy két kínai állampolgár vésette cégbe becsületet mandarin nevével.

S ha már a kínai kolónia cégnév-adási szokásait vizsgáljuk, érdemes elgondolkodni azon, hogy ki is a vámon átjutó fehér cernazoknik és a panaszkodik (panascodic)

márkájú, arcpírítóan gyorsan amortizálódó kenyérpírítók gazdája? A trükk az, hogy a névadók a *Xi, Xia, Xian, Xiang, Xie, Xien, Xieng, Xiao, Xin, Xing* kezdetű nevek után ugyanazokat a szavakat (több mint 100!) kombinálják. Egy édes-savanyú csirke a jutalma annak, aki első blikkre megkülönbözteti a *Xi Feng, Xie Feng, Xin Feng* vagy *Xiao Feng* nevű vállalkozásokat.

S hogy nem csak *Lenin*, de *Mao* is él és élni fog, hitelt érdemlően bizonyítja, hogy jelenleg is 12 hazai cég viseli büszkén a nagy kormányos nevét (kettő azért már sülyedőben)...

Az édíbédik

Egyesek ki nem élt anyai ösztönöktől vezetve, esetleg csak a *Romána* magazin hatása alatt bódult állapotban cselekedve, bájos kis cégecskével ajándékoznak meg minket.

Az *Aranyboci* a rossz emlékü bálványt is kedves borjává becézte, míg az *Aranybüttyök* megmutatta, hogy kevésbé vonzó kinövések is kinőhetik magukat édes cégnévvé. És ha édes, hát itt a *Cukorfalat Kft.*, vagy a cukkinis cvekedi ihlette *Cukkedli*. A szösziknél is nagy a verseny, s „a friss hús mindig ropogósabb” elvet valva a *Szöszki 2001*-et is beelőzte már a *Szöszki 2002*-es évjárat. Akiket gyermekkori koszos plüssállatuk emlékének felidézése bájol el, azok feltétlen keressék fel a *Maci, Macica, Mackó, Malacka* vagy *Kutymorgó* elnevezésű számtalan cég egyikét! Nassolók kedvence lehet a *Nyimm-Nyamm Egyéni Cég*, az „Én kicsi pónim” rajongóit pedig a *Nyi-ha-ha '79 Bt.* szólítja meg. A *Kicsi Mukk* a gyermekeket, míg a *Kicsi Mókus* feltehetően inkább az apjukat célozta meg közönségnek. A *Kicsi Zsé Bt.* nevében is bevállalta az alacsony törzstökét, a *Kicsi Huszár* pedig Bajor Imre halhatatlanságának máig működő tanúja.

A „kis *Bubu*”, az *Édíbédi*, a *Tünci, Tüncsi, Tündér Lala, Tündércsillag, Tündérfény, Tündérforrás, Tündérfürt, Tündértincs, Tündérvért, Tündérrózsa* után a *Tündérvért* és a *Tündérujjak* már kissé áthallásosak, a *Tündér-Trans* pedig egyenesen zavarba ejtő: puttó-házhozszállítást, vagy a kis édesek által nyújtott extatikus végeredményt kínálják itt nekünk? A *Tündérholding* tiszta Amerika: világ tünderei egyesüljete!

A mókás fiúk

Vannak cégalapítók, akik a talán egyes multinacionális vállalatoktól túlzott bevállalóságuk okán szélnek eresztett, tehetséges, ám valamely gyermekkori trauma hatására a társadalom főáramával szemben evező gerilla-marketingesekkel a hátuk mögött úgy érzik, borsot törvén a jó polgári többség orra alá, egy merész húzással megbotránkozottat és egyszerre figyelemfelkeltő nevet adnak vállalkozásuknak. E magyar lélekben mélyen gyökerező tendencia még a valóság és az urbánus legenda határán megbúvó, keletnémet porszívót hirdető „Ne rázza ki,

ne verje ki, Erikával szívassa ki!” szlogenre datálódik vissza. Így születhetett meg a *Majomketrec Kft.*, a *Pöcsikes Társulat*, a *Szara-Trade*, a *Dá-kó*, a feketepekákós *Di-Di*, az alkoholistabarát *Pálesz*, vagy a nagy üdítőital-piacon egy már bevált névvel helyet kereső *Fanta Gazdasági Munkaközösség*. Érdekes a „*Dick angolul*” nevű *Bt.*, amely minden kétséget kizár afelől, hogy az ártatlan német olvasatot fedezhessük fel a névben. A *Pedofilia Szolgáltató Bt.* négy évig „szolgáltatót” (Egyéb személyi szolgáltatás, Egyéb közösségi jellegű szolgáltatás) teljes megelégedésre, míg *Osama* és *Tárša* is itt működött elkerülve az amerikai hatóságok figyelmét. A száuszparkos *KuLa-Hungária* nem is rejti véka alá, hogy esetükben nem közönséges magyar, de nyugati kula honosításáról van szó – van viszont saját nemzeti verzió is: a kisebb ország, kisebb vállalkozás elvét valló *Kulácska Bt.* Ezek az ötletek azonban néha megbuknak a bürokratikus hatalom ellenállásán, minként a *F. A. SZ. A. Kft.* nyilvánvalóan merészen bevállalós, s a minőséget már nevében is garantáló cégbejegyzési kérelmét a kevésbé „olyan” bíróság elutasította. Ennél tovább jutott a *Kuki és Kuki Bt.*, mely átvészelve a bejegyzést még figyelemre méltó 5 hosszú évig erektált. A hölgyek nagy bánatára azonban a Kukit azóta végleg felszámolták...

Lost highway – az elveszettek

Külön kategóriát képeznek az e sorok jegyzője által teljesen beskatulyázhatatlannak vélt olyan névadási ámokfutások, mint az *Elektrovikunya Kft.*, a *Nyegro-Tarcsi Bt.*, vagy a *Mormotakarburátor Kft.*, melyeknél Grétsi legyen a talpán, aki a szótóig eljutva következtetni tud a kiöltő szándékára. Hogy idegen szavak beszivárgásáról van-e szó, avagy a tevékenységi kör került-e anagrammaként elrejtésre a cégnévben, esetleg az alapító nevének betűszáma valamely permutációval eredményezte a végső átiratot – örök rejtély marad.

Schäffer József

INTERNATIONAL LEGAL SERVICES

OFFSHORE CÉGEK

alapításának közvetítése
ingyenes tájékoztatók, konzultációk
(előzetes bejelentkezés alapján)

1088 Budapest, Rákóczi út 27/A. III. em. 1.
Tel.: +36 (1) 266-0054, Fax.: +36 (1) 266-5351
E-mail: info@ilshungary.hu
www.ilshungary.hu